

# Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 10 grudnia 1880.

## 139.

### Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 15 listopada 1880,

tyczące się przyjmowania poręki zakładów kredytowych, pod dozorem rządowym zostających, na zabezpieczenie zakredytowanego podatku konsumcyjnego od piwa i płynu wysokowego pędzonego.

Jako zabezpieczenie, które dać trzeba dla uzyskania stosownie do istniejących odnośnych przepisów, kredytu na podatek konsumcyjny od wyrobu piwa i gorzalki, przyjmować się będzie na przyszłość także porękę zakładów kredytowych, pod dozorem rządowym zostających, pod następującymi warunkami:

1. Zakład kredytowy publiczny, który chce wziąć na siebie porękę, wyjednać sobie winien na odpowiednią kampanią, t. j. na czas od 1 września pewnego roku do końca sierpnia następnego roku, pozwolenie ministerstwa skarbu do dawania poręki, gdy podatek konsumcyjny od piwa a względnie od płynu wysokowego pędzonego ma być komu kredytowany i kwota na którą opiewa dokument poręki nie może nigdy przenosić ogólnej sumy poręki, w tem pozwoleniu ustanowionej a względnie części tejże sumy, jeszcze nie użytej.

2. Producent obowiązany do opłaty podatku a o kredyt proszący, wyrabiać powinien piwo lub płyn wysokowy pędzony w takiej ilości, aby podatek od tegoż piwa a względnie od płynu wysokowego pędzonego wynosił najmniej 12.000 zł. na kampanią.

3. Dokument poręki zakładu kredytowego ręczącego nie może w żadnym razie opiewać na kwotę mniejszą od rzeczony kwoty podatku konsumcyjnego (2).

Kredytowania podatku konsumcyjnego za poręką odmawia się tym producentom piwa i gorzalki

- a) których majątek wzięty został pod rozbiór i którzy w skutek rozprawy rozbiorowej nie zostali uznani za niewinnych zarzuconego im czynu karygodnego, tudzież
- b) o których rzetelności i wypłatności co niekorzystnego jest wiadomem, nakoniec
- c) tym,
  - a) którzy uznani zostali za winnych zbrodni, przestępstwa albo wykroczenia pochodzącego z chciwości, albo

β) uznani zostali za winnych przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia skarbowego, lub przeciw którym śledztwo z powodu tych wykroczeń tylko dla braku dowodów prawnych uchylone zostało.

Jeżeli kwoty zakredytowane nie będą w czasie właściwym zapłacone, producent piwa a względnie gorzałki zaspokoić ma nie tylko koszta ściągnięcia jakie będą, lecz także odsetki za zwłokę po 6 od sta na rok.

Dozwolony kredyt ustaje sam przez się, gdy kwota zakredytowana nie zostanie wniesiona w czasie właściwym, albo gdy używający kredytu lub ręczący zakład kredytowy upadnie, wstrzyma lub zawiesi wypłaty, albo gdy co do producenta, używającego kredytu, zajdzie później jeden z powodów wykluczających, pod c) wzmiankowanych.

W każdym takim przypadku wszystkie kwoty kredytowane zaległe, bez względu na to, w którym czasie przypadają, najpóźniej w przeciągu 3 dni po urzędowym, sądowym lub zasadowym zawiadomieniu o odebraniu kredytu, wnieść należy w gotówce do kasy lub urzędu, gdzie zakredytowane kwoty mają być płacone.

W jakiej formie sporządzane być powinny dokumenty poręki, które mają być składane, pokazuje dołączony wzór.

**Dunajewski r. w.**

### Dokument poręki.

Gdy pan . . . . . (nazwisko, czem jest i gdzie mieszka) uzyskał pozwolenie, aby mu kredytowano podatek konsumcyjny od  $\frac{\text{piwa}}{\text{gorzałki}}$  któr<sup>c</sup><sub>a</sub> w  $\frac{\text{browarze}}{\text{gorzełni}}$  w . . . . . pod L. konskrypcyjną . . . . . w czasie od . . . . . aż do . . . . . ma być wyrobion<sup>o</sup><sub>a</sub> a to w kwocie aż do . . . . . zł. wyraźnie . . . . . zł. pod warunkami i zastrzeżeniami, które w tej mierze obecnie istnieją i w przyszłości przez właściwe c. k. Władze skarbowe mają być postanowione, w szczególności zaś z obowiązkiem dania odpowiedniej poręki, przeto niżej podpisany . . . . . przyjmuje na siebie obowiązek ręczyciela i płatnika co do podatku konsumcyjnego od  $\frac{\text{piwa}}{\text{gorzałki}}$  zakredytowanego na podstawie rzeczzonego pozwolenia, ręcząc za ścisłe i punktualne zapłacenie aż do kwoty wzwyż wyrażonej razem z 6% odsetkami za zwłokę i kosztami ściągnięcia, gdyby się należały.

W sporach, w którychby skarb publiczny występował jako powód, tudzież, gdyby tenże chciał wyjednać odpowiednie środki zabezpieczające i egzekucyjne, c. k. prokuratora skarbową w . . . . . będzie miała prawo czynić kroki w tych sądach, które znajdują się w jej siedzibie urzędowej a do rozstrzygnięcia sporów takich i pozwalania na takie środki zabezpieczające i egzekucyjne byłyby właściwe, gdyby skarżony zakład kredytowy miał siedzibę w . . . . .

W dowód czego podpis uwierzytelniony.

(Data.)

(Podpis.)

## 140.

**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 1 grudnia 1880,**  
 dotyczące się wykonania ustawy z dnia 25 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) o uwolnieniu od podat-  
 ków budynków nowych, przebudowanych i dobudowanych.

Ku wykonaniu ustawy z dnia 25 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) wydają się przepisy następujące:

Do §fu 1go lit. b).

Budynku nie przestaje się uważać za przebudowany w duchu ustawy, jeżeli użyto murów wspólnych budynkom przyległym.

Dodatek do §fu 1go.

Reparacye budynku, przekształcenia wewnętrzne z usunięciem albo bez usunięcia starego dachu, z podwyższeniem albo bez podwyższenia muru;

Rozszerzenia części składowych budynku nie uprawniają do uwolnienia od podatku.

Do ustępu 1go §fu 2go.

Uwolnienie od podatku na lat dwanaście liczyć należy i przyznać, tak co do podatku czynszowego jak i co do podatku klasowego, zwyczajnie od chwili, w której nastąpi użytkowanie, urzędownie dozwolone lub wcześniejsze istotne.

Za chwilę, w której nastąpiło użytkowanie, urzędownie dozwolone, przyjąć należy dzień, w pozwoleniu do zamieszkania lub użytkowania wyrażony, jako ten, od którego wolno budynek zamieszkać lub go użytkować; jeżeliby zaś dzień ten nie był wyraźnie oznaczony, początek ustawowego lub w miejscu przyjętego okresu, w którym zamieszkanie lub użytkowanie dozwolane bywa a jeżeli ani nawet taki okres nie jest w pozwoleniu do zamieszkania lub użytkowania wyrażony, dzień, w którym pozwolenie to zostało wydane.

Początek istotnego użytkowania oznaczyć należy w sposób odpowiedni a jeżeli budynek jest najęty, uważać za niego trzeba chwilę, od której kontrakt najmu nabywa prawnie mocy obowiązującej.

Do ustępu 2go §fu 2go.

Po ścisłym oznaczeniu przedmiotów, które mają być uwolnione od podatków, ta część podatku, na całym budynku ciężącego, która przypada na przedmioty nowo wystawione, nie ma być pobierana, dopóki trwać będzie przyznane uwolnienie od podatku.

Do ustępu 1go §fu 4go.

Prośby o czasowe uwolnienie od podatku czynszowego i klasowego podawać trzeba do Władzy podatkowej pierwszej instancji (do Administracji podatkowej, do komisji podatkowej miejscowej, do starostwa), w której okręgu urzędowym budynek się znajduje, a to osobno co do każdego oddzielnie skończonego budynku, dla którego chciano uzyskać uwolnienie.

Termin 45dniowy, w §. 4 ustawy wyznaczony, w który wliczać należy dni przewozu pocztą, jakoteż niedziele i święta, przedłużony być nie może.

Do prośby dołączyć należy:

- a) świadectwo tego urzędu, który według istniejących przepisów mocen jest wydawać pozwolenia do budowania, potwierdzające, kiedy budynek, dla którego chciano uzyskać uwolnienie od podatku, został skończony,
- b) pozwolenie budowania,
- c) plan budowy, urzędownie zatwierdzony,
- d) pozwolenie zamieszkania lub użytkowania,
- e) opis topograficzny budynku.

Prośby, nie opatrzone załączkami, do wydania orzeczenia potrzebnymi, należy odrzucić.

#### Do ustępu 2go §fu 4go.

Gdy prośba podana zostanie po upływie terminu, w ustępie 1 §fu 4go wyznaczonego, uwolnienie od podatku liczyć się ma, pod zastrzeżeniem wyrażonem w ustępie 2, od tego terminu płatności podatku, dla podatku czynszowego i klasowego ustawą wyznaczonego, który po dniu wniesienia prośby najpierwej nastąpi, kończy się zaś z upływem lat dwunastu, liczyć się mających od chwili skończenia budowy, przyczem na przepisy ewidencyjne, dotyczące się podatku klasowego, nie trzeba mieć względu.

Gdy budynek ze względu na cel swego przeznaczenia nie podlega opodatkowaniu, nie należy zaniechać dopełnienia warunków, do uzyskania czasowego uwolnienia od podatku, w ustawie przepisanych, na wypadek, gdyby cel tego przeznaczenia został zmieniony; jak niemniej prawa do ewentualnego uwolnienia od podatku czynszowego i klasowego dochodzić można także co do tych budynków, które w czasie, gdy zostały skończone, nie podlegały wprawdzie podatkowi, ale w ciągu dwunastoletniego okresu uwolnienia od podatków, w ustawie przepisanego, mogą podpaść opodatkowaniu.

#### Do §fu 6go.

Ustawa niniejsza stósowana być ma:

1. Do wszelkich budowli, w artykule 1 ustawy wzmiankowanych, które zostaną skończone po nadejściu roku 1881.

2. Do budynków nowych, przestawionych i przystawionych, aż do końca 1880 roku skończonych, co do których prawo do czasowego uwolnienia od podatku uzasadnione jest używalnością, w tym razie, gdy uznane będą za używalne dopiero w roku 1881.

Co do budowli pod 2 wzmiankowanych, termin 45dniowy, w §. 4 ustawy przepisany, liczony być ma od dnia 1 stycznia 1881, który uważany będzie za dzień skończenia budowy.

#### Do §fu 7go.

Władza podatkowa zarządzić ma sprawdzenie na miejscu okoliczności i stosunków potrzebnych do wydania orzeczenia co do próśb o czasowe uwolnienie od podatku czynszowego i klasowego i o podjęciu tej czynności urzędowej, uwiadomić wcześniej właściciela domu lub osobę, którą tenże umyślnie do tego upoważni, dla wzięcia w niej udziału.

Orzeczenia co do próśb wydaje Władza podatkowa krajowa a w dalszym toku instancyi ministerstwo skarbu.

## 141.

## Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 1 grudnia 1880, o obowiązku szyprow do niesienia pomocy w niebezpieczeństwie.

## §. 1.

Każdy szypier okrętu austriackiego obowiązany jest nieść potrzebną pomoc wszelkiemu innemu statkowi, w niebezpieczeństwie będącemu, bez względu na jego banderę, jakoteż osobom na nim się znajdującym i w ogóle niebezpieczeństwem zagrożonym, celem odwrócenia lub złagodzenia skutków poniesionego oieszczęścia, o ile może to uczynić bez znacznego narażenia własnego okrętu i osób na nim będących.

W takich okolicznościach obowiązany jest zatrzymać się w pobliżu statku zagrożonego dopóty, dopóki się nie przekona, że tenże nie potrzebuje już jego pomocy.

Okręty, które się z sobą zetknęły, są do tegoż nawzajem obowiązane.

## §. 2.

Po zetknięciu się, każdy szypier, zanim puści się w dalszą drogę, wymienić ma drugiemu nazwę swego okrętu, jego sygnał właściwy, swojszczyznę portową, jakoteż port, z którego i do którego płynie, jeżeli obowiązku tego dopełnić może nie narażając swego okrętu.

Ten sam obowiązek ciąży na szypierze okrętu w innych przypadkach do dania pomocy wezwanego, który ze względu na niebezpieczeństwo jego okrętowi grożące uzna za stosowne odmówić tejże pomocy.

## §. 3.

Przepisy rozporządzenia niniejszego odnoszą się zarówno do morza jak i do wód z niem się łączących, po których okręty morskie pływają.

## §. 4.

Szypier, uchylający się od dopełnienia powinności, w rozporządzeniu niniejszem przepisanych, jeżeli nie dopuszcza się przez to czynu karygodnego lub zaniechania, ścigać się mającego przez Sady karne na zasadzie ustaw karnych powszechnych, podlega karze pieniężnej w kwocie aż do stu złotych, która w razie niemożności ściągnięcia, zamieniona być może na areszt. W takim razie za kwotę od jednego aż do dziesięciu złotych wymierzony być może areszt jednodniowy, jednak nigdy dłuższy nad dni piętnaście.

Jeżeli zachodzą okoliczności obciążające, zawyrokować można także czasowe odebranie osobistego upoważnienia do szyprowstwa na czas aż do trzech lat.

## §. 5.

Postępowanie karne z przyczyny wykroczeń przeciw rozporządzeniu niniejszemu, odbywać się będzie na drodze porządkowo-karnej a wyroki wydawać ma w pierwszej instancyi urząd portowy, w którego okręgu leży swojszczyzna portowa okrętu.

## §. 6.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1881.

**Kremer** r. w.

**142.****Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 1 grudnia 1880**

**o zaprowadzeniu delegacyi królewsko-węgierskiej komory głównej w urządzie pocztowym  
głównym w Budapeszcie.**

Stosownie do doniesienia królewsko-węgierskiego ministerstwa skarbu, zaprowadzona została w głównym urządzie pocztowym w Budapeszcie do czynności celniczych z posyłkami pocztowymi także nadchodzącymi ale dalej posłać się mającymi a które cłu podlegają, delegacya cłowa królewsko-węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej, z upoważnieniami komory głównej I klasy, która rozpoczęła urzędowanie dnia 17 listopada b. r.

**Dunajewski** r. w.